

Drielandenpunt bij Arnoldstein Villach

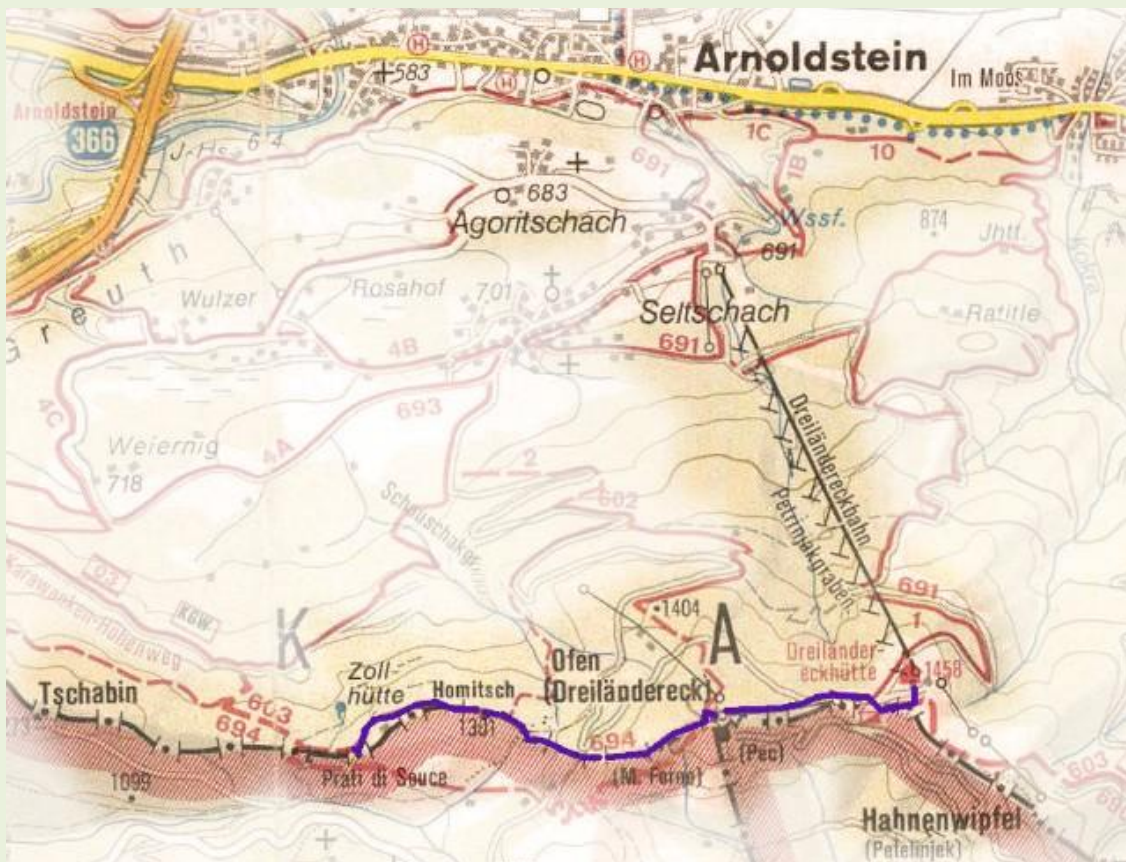
Drielandenpunt Oostenrijk - Italië - Slovenië

Het drielandenpunt bezoeken kan het best vanuit Arnoldstein, onder de rook van Villach. Het dorp is vlak voor de autobaan bij de grensovergang met Italië te vinden. In het centrum staan voldoende richtingaanwijzers naar deze toeristische trekpleister.

Achter het centrum gaat de weg nog een paar kilometer omhoog, tot aan de grote parkeerplaats van de 'Dreiländereckbahn'. De kabelbaan met drie zitplaatsen per cabine brengt ons snel naar 1458m hoogte voor een bedrag van 4 x € 12,50. (2008)

Mensen die vaker dit soort vervoer willen gebruiken, kunnen de aanschaf van een Kärnten-card overwegen. Na twee à drie kabelbanen of bergpasjes, zijn de kosten vaak al ruim terugverdiend.

Omhoog lopen kan natuurlijk ook, maar dat is ruim 750m klimmen door een overwegend dicht bosgebied. Niet het leukste om te doen.

Normaal zijn wij niet zo van de toeristische attracties en zoeken we bij voorkeur de rust op in een mooi natuurgebied. Maar we wilden nu eens een dag wat rustiger aan doen en na zoveel jaren in Kärnten moest het er maar eens van komen.

Als we uit de kabelbaan stappen, staan we gelijk aan de rand van een mooie *Alm* waarover een grote kudde koeien al grazend een weg zoekt. Een idyllisch plaatje, zodat de eerste foto al snel weer is gemaakt.

De kabelbaan eindigt niet op het drielandenpunt zelf, maar op een topje links ervan. Er zal dus toch gelopen moeten worden om het eigenlijke punt waar het om gaat te bereiken.

Dus beginnen we aan de afdaling omlaag via het brede pad, tot bij een *Gasthof* die tussen de beide toppen op het laagste punt ligt. (foto) Deze is open, in tegenstelling tot het nieuwe hotel/restaurant bij het kabelbaanstation. Dat lag er verlaten bij.

Daarna nog een stukje vlak lopen en dan begint de klim. En het stijgt flink. De ongeoefende zal dit als een pittige klim ervaren. Het is dan wel steil,

maar er hoeven niet veel hoogtemeters overwonnen te worden, dus even doorbijten en de top wordt gehaald.

Het uitzicht is nog niet geweldig, maar dat ligt niet aan de locatie. Het zijn de weersomstandigheden die roet in het eten gooien.

In het dal hangt een lichte nevel, maar dat lost zienderogen op nu de zon echt doorbreekt.

Het eerste teken dat aangeeft dat we op een bijzonder plaats zijn aangekomen, is een gemetselde sokkel met erboven een dakje op een paal. Eronder hangen richtingaanwijzers naar de drie landen.

Helaas wordt de hele bergtop gedomineerd door een enorme mast waarin schotels voor radio en TV hangen. Dat ontsiert een dergelijk mooi plekje enorm.

Maar gelukkig trekt de mist nu op en wordt ons uitzicht sterk verbeterd, zodat ik de foto hiernaast kan maken.

Vanaf de richtingaanwijzer gaan we nu naar links op een afscheiding af. Het hekwerk houdt de Italiaanse, Oostenrijkse en Sloveense koeien allemaal in hun eigen land. Via een houten opstapje nemen we deze hindernis en zijn dan in Slovenië aangekomen.

Het pad voert ons langs enkele monumenten, bijvoorbeeld ter herinnering aan de Feuerwehrfreundschaftswettkampf tussen de drie landen. Het mooiste ligt echter nog voor ons.

Richting het nu zichtbare houten huis lopend, worden we verrast met een fantastisch uitzicht. Naar links kijken we in het Triglavski Narodni Park, het bijzondere natuurgebied in Slovenië waar we al eens door zijn gereden (zie [hier](#)). Naar rechts de bergen van de Italiaanse Kärnische Alpen, daar Cärnia genoemd.

Aan de voorzijde van het huisje ligt een pleintje en staan enkele bankjes. Een prima plaats om even rust te nemen en alles goed op ons in te laten werken. Een grote koperen maquette geeft een miniatuurweergave van de bergen die we in het echt voor ons zien. De maquette helpt enkele van de bergtoppen die we zien te benoemen.

Ook vinden we aan de voorzijde aan de muur een blikken kastje met daarin een gastenboek en stempel van een Sloveense

radio- en TV-omroep. Het huisje lijkt te dienen als behuizing voor de apparatuur, benodigd bij de zendmast.

Als we alle bezienswaardigheden hebben bekeken, is het nog wat vroeg om al weer naar het dal af te dalen. We hadden aan de Oostenrijkse kant al gezien dat wandelroute 603 daar omlaag het bos in liep, dus besluiten we daar nog maar een stukje van te lopen (blauw ingetekend op de kaart).

Wie het leuk vindt om stellingen uit WO-I te zoeken, kan deze overal rondom de bergtop in de bossen vinden. Er is zelfs een rondwandeling langs deze oorlogsmonumenten. Hoe lang deze wandeling is weet ik niet. Ter plekke heb ik daar geen informatie over gezien.

Via het hek verlaten we de alpenwei en volgen de 603 met de rood/witte merktekens. Nog een stukje een breed pad tot aan een bocht naar links. Rechts gaat het daar dan omlaag via een smal paadje, gelijk flink dalend.

Een uur lang hebben we dit pad gevolgd, waarbij het alleen maar omlaag ging en er regelmatig een bredere *Forstweg* wordt overgestoken. Hoever we precies zijn gekomen weten we niet. Het gaat alleen door dicht bos zonder bijzondere herkenningspunten, zodat oriënteren moeilijk was. Alleen in het eerste deel zit nog een stukje met wat struikgewas, verder vooral tussen bomen en over boomwortels zigzag omlaag.

Na een uur houden we het voor gezien, wetende dat we dit ook weer naar boven moeten. Een alternatieve route voor terug hebben we niet gevonden.

Terug op de bergtop onder de zendmast, nemen we plaats op één van de bankjes en brengen er nog een uurtje genietend van het nu sterk verbeterde uitzicht door. Tot het tijd is om weer richting het kabelstation te lopen.

Tijdens de afdaling zien we dat we niet opnieuw het brede sintelpad terug hoeven nemen, maar ook links langs de bergrand omlaag kunnen. Deze met gras begroeide skihelling is een leuk alternatief, doordat we zo veel dichters langs het dal lopen en het

mooie uitzicht de hele terugweg behouden.

Natuurlijk moet dan nog wel de tegenoverliggende bergtop weer worden beklommen om bij de kabelbaan uit te komen.

Meestal is een kabelbaan het leukst op de terugweg. Dit geldt ook zeker voor deze. Het uitzicht in het dal met daarboven aan de overzijde de Dobratsch bij Villach is indrukwekkend.

Het drielandenpunt is dus vooral leuk als dagje uit bij een heldere

dag. Je moet er naar toe gaan, omdat je het bijzonder vindt eens op een dergelijk punt te zijn geweest en het leuk vindt er eens lekker rond te hangen. Als startpunt voor een wandeling viel het ons tegen.

Al met al weer een leuke vakantie dag ingevuld, maar voor ons gaat er toch niets boven een heerlijke bergtocht rond of boven de bomengrens en daarvoor is deze berg met zijn hoogste punt van 1508m eenvoudig te laag.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |